

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΜΟΣΧΑΣ

Οι αρχές του κοινωνικού δόγματος της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας Ζητήματα Βιοηθικής

ΑΝΤΙΣΥΛΛΗΨΗ¹

XII.3. Επίσης πρέπει να αξιολογηθεί από την θρησκευτική και ηθική άποψη το θέμα της αντισύλληψης. Ορισμένα αντισυλληπτικά έχουν αμβλωτική ιδιότητα και διακόπτουν τη ζωή του εμβρύου σε πρώιμες φάσεις. Για αυτό το λόγο ισχύουν και σε αυτές τις περιπτώσεις οι κρίσεις στο ίδιο βαθμό όπως και περί των εκτρώσεων. Ενώ άλλα μέσα, τα οποία δεν έχουν σχέση με την ανακοπή της ήδη συλληφθείσας ζωής, σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να ταυτιστούν με την έκτρωση. Προσδιορίζοντας τη στάση τους απέναντι σε μη αμβλωτικά μέσα αντισύλληψης το χριστιανικό ζεύγος πρέπει να θυμάται ότι ένα από τους βασικούς σκοπούς της θεοσύστατης συζυγικής ένωσης αποτελεί η συνέχεια του ανθρώπινου γένους (πρβλ. Χ.4). Σκόπιμη άρνηση της τεκνοποιίας για εγωιστικούς λόγους υποτιμά το γάμο και είναι αδιαμφισβήτητα αμαρτία.

Ταυτόχρονα οι σύζυγοι έχουν ευθύνη ενώπιον του Θεού για την πλήρη ανατροφή των παιδιών. Ένας τρόπος υλοποίησης της υπεύθυνης αντιμετώπισης της γεννήσεως αυτών είναι η αποχή από τις σαρκικές σχέσεις για ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Άλλωστε, πρέπει να θυμόμαστε τα λόγια του Αποστόλου Παύλου που απευθύνονται στους χριστιανούς συζύγους: «Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴ τι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχησθε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν» (Α Κορ. 7. 5). Είναι φανερό ότι η απόφαση που λαμβάνουν οι σύζυγοι σε αυτόν τον τομέα πρέπει να λαμβάνεται κατόπιν αμοιβαίας συμφωνίας και με τη συμβουλή του πνευματικού τους. Ο τελευταίος πρέπει με επιφύλαξη ως ποιμένας να λαμβάνει υπόψη τις συγκεκριμένες συνθήκες ζωής του ζεύγους, την ηλικία, την υγεία, το βαθμό της πνευματικής τους ωρίμανσης και πολλές άλλες πτυχές, διακρίνοντας αυτούς οι οποίοι μπορούν να «ανθέξουν» τις υψηλές απαιτήσεις της εγκράτειας από τους εκείνους στους οποίους «ου δέδοται» (Ματθ. 19. 11), έχοντας ως κύριο μέλημα τη τήρηση και την ενίσχυση της οικογένειας.

¹ <https://old.mospat.ru/gr/documents/social-concepts/xii/>

Στην απόφαση της Ιεράς Συνόδου της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας της 28ης Δεκεμβρίου 1998 υποδεικνύεται στους ιερείς που υπηρετούν ως πνευματικοί το «απαράδεκτο του εξαναγκασμού ή της προτροπής του ποιμνίου παρά τη θέληση τους να... απέχουν από τις συζυγικές σχέσεις μέσα στο γάμο», καθώς και υπενθυμίζεται η ανάγκη «να διατηρήσουν μια ιδιαίτερη ακεραιότητα και ποιμαντική επιφύλαξη όταν συζητούν με το ποίμνιο τους θέματα, τα οποία αναφέρονται σε αυτές ή άλλες πτυχές της οικογενειακής ζωής των τελευταίων».